

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia VII. Galat. IIII. Vbi venit plenitudo temporis misit Deus filium
suum &c. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. Tantum nobis praestitit bonum Medicus ille, qui est Hebraicè IESVS, Gracè ΣΩΤΗΡ, nostra autem locutione SALVATOR. Attende autem quod dicit Apostolus iustificari nos in sanguine ipsius. Quae vis est sanguinis huius; ut in eo iustificemur credentes? Peccata nostra diabolus tenebat: & per illa nos merito figebat in morte. Dimisit ea, qui sua non habebat: & ab illo immerito est perductus ad mortem. Tantum valuit Sanguis ille, ut neminem Christo indutum in aeterna morte debita damnare debuerit, qui Christum morte indebita vel ad tempus occidit. Quis igitur iam dubitet Christum daturum vitam suam, pro quibus inimicis dedit. Mortem suam? Et, si tantum valuit Mors Christi, ut vitam conferret: an non validior multo Vita eius censenda est, ut nobis vitam conferret?

SENTENTIA VII. Ad Galatas 4.

Vbi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub lege: ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.

PARACLESIS.

CAPVT
XII.

Dvo assumpta carnis beneficia. Apostolus indicat liberationem à malis, & bonorum subministracionem: quae quidem nullus praestare poterat, nisi Christus solus. Sunt autem liberari ab execratione legis: & adoptari in ius filiorum Dei. O immensa Dei in nos beneficia! Ut enim hominem captiuum, de cuius supplicio capitali sententia iam lata est & promulgata, nulla alia vox consolari potest, quam Principis, qui liberationem pollicetur: ita hominem lapsam in peccatum, ob idque damnatum, de cuius aeterna damnatione Decretum sancit.

sancitum, in lege iam promulgatum erat, nulla alia vox
 consolari potuit, quam filij Dei, promittentis se legi sa-
 tisfacturum, & pœnam in se derivaturum. Qui cum
 non esset obnoxius execrationi transgressionis, hanc in
 se recepit pro omnibus, ut omnes ab ea liberaret: &
 mortuus, eos quibus erat moriendum exemit à morte,
 filius inter mortuos liber. quippe qui peccatum non se-
 cit, nec est inuentus dolus in ore eius. Nec satis illi erat,
 hominem perditum liberare: insuper gloria & honore
 coronauit eum, nempe filiorum Dei. Cogita: si Rex quis-
 piam, vel Regis filius te morti obnoxium dispendio sua
 salutis à morte exemisset: nec hoc contentus, te situ ac
 pedore carceris squalidum optimis unguentis perfundi
 mandasset: præterea non modo fame, siti, ac inedia con-
 fectum adipe frumenti & sanguine vna meracissima,
 ad venustatis pristinae reparationem resciri: ac vilissimis
 pannis corpori tuo detractis indui curasset purpura &
 omni genio mundo: postremò in filium adoptasset, Re-
 gisq; consortem conscripisset: an non beneficium hoc om-
 nium esset maximum? nonne obstupesceres? Plus autem
 tibi Deus contulit in filio suo Iesu Christo. Nā ab aeter-
 na morte nullo temporis sine terminanda te redemit: &
 filium Dei, consortem diuinae Naturæ, & heredem Vitæ
 æternæ constituit. Et vnde constat, inquis, nos factos esse
 filios Dei? Audi Apostolum. Omnes filij Dei estis per
 fidem, quæ est in Christo Iesu. Quicumq; enim in Chri-
 sto baptizati estis, Christum induistis. Itaque si Chri-
 stus est filius Dei, tu verò illum induisti: cum habes fi-
 lium in te, & in illum per similitudinem transformatus
 sis: in eandem cognationem, vnamq; speciem perductus es.
 Ideo dicit: Omnes enim vos vnus estis in Christo Iesu.
 Quid his verbis stupedum magis et reuerendum? Qui prius
 erat Ethnicus, aut Iudæus, aut seruus: nunc obambulat
 formam

Psal. 87.
 Esa. 53.

Adam. Saf-
 bout, Hom.
 2 de Circun-
 Domini.

Gal. 3.

Chrysof. ita
 ca. 3. epist.
 ad Gal.

formam gestans non Angeli, neq. Archangeli, sed vniuersorum Domini: atque in sese Christum representans. Quanta dignatio Dei, patrem hominum esse: quanta hominum gloria, Dei filios esse & heredes? Nam si filij, & heredes: heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi.

Rom. 8.

CONSOLATIO EX S. BAPTISMO DOMINI nostri Iesu Christi.

Fructus S. Baptismi D. N. Iesu Christi.

CAPVT
XIII.

Apoc. 1.

Matt. 3.

Ephes. 2.

Coloss. 1.

Sacro sancto suo Baptismo Christus Iesus D. N. ostendit se esse SALVATOREM MVNDI: atque idcirco ad nos venisse in mundum, vt sanguinem suum profunderet, quo nos à peccatis nostris ablueret. Sicut scriptum est: Dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Et, vt per suum S. Baptismum aquas nostras sanctificaret, nobisq. fontem salutis pararet: nempe, sicut Lauacrum regenerationis & renouationis Spiritus sancti: vt scribit Apostolus Paulus ad Titum, cap. 111. Huius Effectus & Fructus declarantur in historia Evangelica, vbi sic legitur: Baptizatus Iesus, confestim ascendit de aqua. Et ecce aperti sunt caeli: & vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super ipsum. Et ecce vox de caelis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi cõplacui. Sed expendenda sunt singula historie partes. APERTI SVNT CÆLI. Eo significatum est, Christum esse, per cuius Incarnationem & sanguinis effusionem humana caelestibus iungerentur: qui cali iannis apertis, aditum nobis ad thronum Dei fecerit. Sicut S. Paulus dicit: Per ipsum habemus accessum ambo (Iudæi & Gentes) in vno Spiritu ad Patrem. Et iterum: Pacificans per sanguinem crucis eius, siue qua in terris, siue qua in caelis sent.

ET VI-